

Krónika

*a folyosó előtt mindig volt új szava
keressek hozzá új mozdulatot
így folyt a játék*

*míg a folyosón
mély volt az árnyék
mély a félelem*

*mert végtelenül egyszerűen éltünk
én tőle féltem olykor ő velem
lábujjhegyen csontig fehérben jártunk
mindig ugyanúgy*

*mit volt mit tenni mást
a folyosó után mindig került
csipetnyi balszerencse*

IÓSZAY ZSOLT: KETTEN